

Прежде всего хочу попросить прощения за временную недоступность нашего сайта.

Ниже публикуем отчет о финале первенства области, которое состоялось в начале июня.

6 червня нарешті відбулося закриття сезону з класичного волейболу. В привітній спортивній залі «Азот», де проходили змагання, ми постаралися зробити свято волейболу. Розпочали волейбольний день юнаки 98року народження та молодше, які грали між собою. Для них було великим задоволенням пограти в такій прославленій спортзалі. Також їх очікував сюрприз – гра «mixed» з професіоналами в кожній команді (тобто 3 юнаки + 3 професіонала з кожного боку). Приємно було бачити хвилювання, старання і переживання при кожному торканні до м'яча юнаками, які намагалися не схибити поруч зі старшими. Крім того їх очікували солодкі подарунки від Федерації волейболу.

В першій півфінальній грі Відкритого Чемпіонату області зустрічалися «Трансгаз» Черкаси - «Златогор» Золотоноша. Чесно кажучи ми дуже були занепокоєні спортивним станом гравців, оскільки розуміємо, що фінал необхідно було провести значно раніше, але відсутність вільного часу в спортзалі, участь команд в аматорській лізі та деяких гравців в Чемпіонаті України з пляжного волейболу не дозволили нам провести фінальні ігри раніше. Вже перша партія півфіналу розвіяла наші сумніви і показала, що всі гравці у повному порядку. Кожний хто був на майданчику чіплявся за кожний м'яч. Першу партію начебто легко виграв «Трансгаз» 25:19, але було зрозуміло, що «Златогору» просто потрібно трохи часу для відновлення зв'язків всередині команди. «Вічно молодий» Сергій

Рябих в другій партії почав роздавати такі паси своїм товаришам по команді, що не забивати було б справжнім гріхом. А коли на першій лінії знаходився М. Булатецький, то блокуючим «Трансгазу» було не позаздрити. Також в «Златогорі» варто відмітити Є.Мурованого, який додав у грі за весь чемпіонат, та який забив в цьому матчі все, що йому пасували. Складно описувати справжній бій, який був на майданчику, ті емоції, які панували в залі. Як завжди, С.Середа і пасував, і блокував, і нападав, а саме головне заводив свою команду. На мій погляд, саме холоднокривності і не вистачило команді «Трансгаз», програвши другу партію і третю, кінцівку якої блискуче відіграв златогорівець С.Рябих, спочатку влучно скинувши, далі його подача, м'яч, торкнувшись сітки, падає на поле суперника, потім також в доігровці він витягнув нелегкий м'яч. А в четвертій партії «Трансгаз» зумів вийти вперед 23:20 і склалося враження, що не тільки ця партія за ними, а й гра в цілому. Але м'яч круглий, декілька помилок в кінцівці, неприємна для прийому плануюча подача златогорівця А. Петраша та влучні удари М. Булатецького і вже рахунок зрівняно. Фактично всі нападаючі удари «Трансгазу» були заблоковані потужним блоком «Златогора». В якусь мить навіть С. Середа опустив руки. Показувавши весь чемпіонат стабільно сильну гру «Трансгаз» дещо не дотиснув суперника у півфіналі та, на жаль, програв його 1:3. «Златогор» же видав саму кращу гру під керівництвом свого тренера Голубева В.М. за весь час, саме зібравшись в ту мить, коли, мабуть, це було необхідно.

Другий півфінал «А-Пілон» Умань проти «Сокіл» Черкаси був не менш напруженим. В команді «А-Пілон» був відсутній найвищий гравець нашого чемпіонату лісовий Юрій (2,12м), але це ніяк не вплинуло на гру команди в цілому. Раніше ми вже казали про достойну лавку запасних «А-Пілону». На жаль, на початок гри спізнився гравець команди «Сокіл» Р.Регурецький, який вимушений був в цей день виступати в змаганнях держслужбовців (все ж таки це його основне місце роботи) та, мабуть, Руслан так і не увійшов у гру на всі 100%. Першу партію виграв «А-Пілон» 27:25. А точніше «Сокіл» сам її програв. В команді «Сокіл» виділялися Я. Заїка, з пострілами якого не міг впоратися блок суперника. «А-Пілон» же показав себе абсолютно злагодженим, єдиним цілим, про таку команду кажуть «без слабких місць». А потужна вражаюча подача К. Передрія (в недалекому минулому гравця суперліги) – проблема для будь-якого суперника, кожний його вихід на подачу – це обов'язково 2-3 ейси. З появою Р.Регурецького в другій партії «Сокіл» дещо наумудрував з розстановкою всередині команди, в результаті чого Я.Заїка опинився на незручній для себе позиції. В грі команди з'явився трошки хаос, провалений початок партії 8:1 та 25:14 в результаті. В третій партії «Соколу» вдалося вийти вперед, з'явилося почуття перелому гри на їх користь, але дві неподачі в кінцівці, рахунок 25:25, далі програний дитячий м'яч на блоці та не забитий м'яч в доігровці і програна партія 25:27. Дива не відбулось, «А-Пілон» виграв 3:0.

Фінал, на жаль, не мав такого спортивного накалу, було видно, що всі емоції гравці залишили в півфіналах. Ми зрозуміли, що не варто поєднувати в один день півфінальні і фінальні ігри, але в нас не було іншої можливості. Почала сказуватися втома гравців,

«А-Пілон», віддавши одну партію на «розслабоні», впевнено виграв 3:1, до речі, це їх улюблений рахунок. Можливо вплинуло і те, що «А-Пілон» міг серйозно варіювати склад за рахунок запасних, «Златогору» же натомість посилюватися було нічим.

Закінчував ігровий день фінал Відкритого чемпіонату області серед ветеранів 40+. Декілька гравців Рябих С., Калашник С., Лахтуров В., Соколовський О., Прокопенко В., Деревянченко Д., Харламов В. грають на два фронти: і серед ветеранів 40+, і серед молоді. Особливий «ресpekt» Сергію Рябиху, який в цей день зіграв загалом 13 партій. І не просто зіграв, а без суттєвих помилок. Ветеранська команда «Златогор», на мій погляд, була більш потужна, складно було найти слабке місце в цій команді. Я б сказав, що «Сокіл» взяв їх змором. Було зрозуміло, що декілька важливих м'ячів златогорівці пропустили саме через втому, вони були посилені потужним гравцем з Києва М.Сурухановим. В команді «Сокіл» складніше всього було М.І.Заїці (батьку Я.Заїки), який, спостерігаючи перед цим достойну гру свого сина, також намагався не схибити, але не все вдавалося. Стабільну гру показав старший Садовський – Віктор, за якого вболівав його молодший брат Юрій, один з найвідоміших волейболістів м.Черкас, який саме в цій залі грав ще в кубку СРСР та Чемпіонаті України. На блоці вже звично панував В.Прокопенко, в деяких ситуаціях необхідно було просто викинути йому м'яч на сітку, який він завжди вигравав, вибиваючи в аут з торканням блоку. В першій партії «Сокіл» достатньо легко переміг 25:15, але потім почалися «гойдалки», то одна, то друга команда виходила вперед, другу і четверту партію виграв «Златогор», а «Сокіл» взяв ще третю партію. В четвертій партії в «Златогорі» практично всі м'ячі були віддані найбільш свіжому гравцю М.Суруханову, а В. Лахтуров легко перегравав на сітці М.І. Заїку, в результаті 2:2 по партіям. В кінцівках партій в «Соколі» виходив на майданчик улюбленець наших вболівальників, завжди переконливий О.М. Чернецький, який не тільки додав команді необхідної ваги, але й забив декілька важливих м'ячів. Перед вирішальною п'ятою партією сил вже не було ні в одній, ні в другій команді, і далі боротьба була, як кажуть, «на зубах». «Сокіл» зосередив всю увагу основному нападнику суперника М.Суруханову, впевнені три блоки від В.Прокопенка, підняті в захисті два м'ячі О.Соколовським і рахунок в п'ятій партії 8:4, 14:10 на користь «Сокола». Можливо гравці команди «Сокіл» почали зарано святкувати, дали можливість «Златогору» зрівняти – 14:14. Довелося взяти перерву та гучно зарядити команду на бій, який було виграно завдяки вдалому удару В.Прокопенка та помилці у доігровці златогорівця. 16:14 перемога за «Соколом».

Матч за третє місце серед молоді не відбувався за згодою сторін. Третє місце у Відкритому чемпіонаті області серед молоді зайняли команди «Сокіл» та «Трансгаз», а серед ветеранів 40+ - команда з Кіровограда.

Вітаємо із золотими нагородами:

команду «А-Пілон» Умань у Відкритому чемпіонаті області серед молоді

та

команду «Сокіл» Черкаси у Відкритому чемпіонаті області серед ветеранів 40+.

Кращими гравцями серед молоді були признані:

Блокуючий - 1-й темп – Булатецький Максим («Златогор»).

Найкращий на подачі – Передрій Кирило («А-Пілон»)

MVP турніру (пас, блок, прийом і т.д., і т.д...) – Середа Сергій («Трансгаз»).

Серед ветеранів 40+ однозначно кращий гравець – Сергій Рябих.

Вони були нагороджені «гарячими» призами від Федерації волейболу.

На наступний сезон ми очікуємо на ще більш цікаву та потужну боротьбу, розраховуємо на повернення до нашого Чемпіонату команди з Кіровограду, а Євген Мороз особисто пообіцяв стовідсотково участь команди м.Києва у нашому турнірі.

Автор:

26.06.2015 13:14 - Обновлено 27.06.2015 11:24

Хочеться подякувати всім за чудовий сезон, окрема подяка нашій героїчній судді Ходосовській Ірині (навіть складно уявити, що було б без неї), а також дякуємо керівництву ПАТ «Азот» за надання спортивної зали, комітету у справах сім'ї, молоді та спорту за надані кубки та грамоти.

{phocagallery view=category|categoryid=56| limitstart=0|limitcount=150|detail=5|displayname=1| displaydetail=1|displaydownload=0|imageshadow=shadow1|displaybuttons=1}